dispēsator qui vniūsam sbām domꝰ
dispēsat. Neo itaqȝ ē quī ā quā grāz
recepit a dño ad dispēsandū. Vnde
monet nos petrꝰ j. iiij. Vnusq̄sqȝ si
cut accepit grāz in alterutꝝ illā āmi-
nistrātes sicut boi dispēsatoēs multi
formis grē dei. ¶ De tcō nō ꝙ tunc
hō vocat̄ ad reddēdā rōnē de villica
cōne sibi cōmissa qñ videlȝ ei metus
etne dāpnacōis incutit̄. Vñ glō. vo-
cat qñ metū etne incutit dāpnacōis.
metus igit̄ siue tior etne dāpnacōis
ē fuus dm̄ q̄ annūciat nobis ex pte
iudicis oim seculoꝝ. ꝙ rōnē simꝰ de
nrā villicacōe reddituri. sed multi cō
tra istas vocacōes obturant aures
suas ne audiāt vocē eiꝰ. more q̄ppe
aspidis vnā aurē tra et alterā cau
da sua obturāt. Illi aurē cordis ob
turant terra qui in terrenis delecta
cōibȝ utpote in cātilenis ad venerem
concitatiuis et tympanis et cytharis
et mellis et hys silibȝ delectāt̄ ut illi
us tube terribilis que mortuos ad
iudiciū euocat. obliuiscant̄. Illi vero
aurē cauda obturāt qui falso ꝓposi
to sibimetipis ꝓmittūt ꝙ in fine vi
te sue pcā sua deserēt et emēdabūt
Contra tales dicit eccle. xxix. Repro
missio nequissima multos perdidit.
Repromissio nequissima ē ꝙ homo
ꝓmittit sibi xx. vel lx. vel plures an
nos ad viuendū qui incertus ē vtꝝ
vel annū vnū vel vnā ebdomadā vel
eciā diē integrā sit victurus. Et cer
te p talem repromissionē multi sūt p-
diti quia de longioē vita spem habē
tes ex hac luce sine pnīa subito sūt
subtracti. ¶ De quarto nota ꝙ ra
cōnem reddemus de omni villicacio

ne nostra videlicet de hijs que intra
nos sunt et infra nos sūt et supra
nos sunt et de hys q̄ circū circa nos
sūt. Primo itaqȝ racōnē reddemꝰ de
hijs q̄ intra nos sūt. videlicet de ipa
aīa nrā et tribus viribȝ eiꝰ. Requi
ret em̄ a nobis dñs aīas mundas
utpote in lauacro sui sanḡnis emun
datas. Vñ quilibet debet esse sollici-
tus de aīa sua ut dicat cū ps̄. Anima
mea in maībȝ meis semp. Quibȝ ei
animā mūdā dño repñtare tenetur.
De tbȝ em̄ viribȝ aīe nrē dñs a nobꝭ
exiget racōnē. videlȝ de vi rōnabili
irascibili et ꝯcupiscibili. Per vim ra
cōnabilē debemꝰ int̄ bonū et malū di
scernē. Per vim irascibilē debemus
malū a nobis abicere. Per vim ꝯo
cōcupiscibilē debemꝰ sūmū bonū cōcu
piscē ipiqȝ dulcit̄ inherē. Reddemus
eciā rōnē de sciā nobꝭ a deo p nāle in
genium īfusa vel p studiū acq̄sita si
videlicet p eā et sana et boā cōsilia
dederimꝰ. silr̄ et de lingue facūdia rō
nē reddemus si videlȝ ꝓpt̄ deū et nō
ꝓpt̄ nūmū vel aliud tpale emolimē
tū iustā causam paupm fouerimꝰ ac
viduaꝝ. Rōnē qȝ reddemꝰ de fortitu
dine mēbroꝝ. Vñ dr̄ in ps̄. Fortitudi
nem meā ad te custodi. Hinc eciā dt̄
paulus ad roma. vi. Sicut exhibui
stis mēbra vrā seruire immundicie
iniquitati ad iniquitatē. Ita nūc ex
hibete mēbra vrā seruire iusticie in
sanctificacōnē. Heu multi luxuriosi
sūt et iniqui q̄ incōpabilit̄ plꝰ lassāt̄
in fuicō dyaboli q̄ ihū xp̄i. et tales
miseābilit̄ in die iudicij clamitabūt
sicut dicit̄ sa. v. Lassati sumꝰ in via
iniq̄tatis et pdicōnis pambulauimꝰ